

Svensk Bretonklubb
Org.nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

ISSN3035-7993 (Print)
ISSN 3035-7993 (Online)

BretonBladet

Nr 2025 - 4

God Jul och Gott Nytt År

Ordföranden har ordet

När ni får detta BretonBlad i handen, oavsett om det är digitalt eller per papper, hoppas jag att ni får en bra avkopplande läsning, som paus från allt julstök. Jag hoppas att ni haft många härliga jakt-dagar med er Breton! Själv jobbar jag med att jaga in en två-åring. Vilket är både väldigt roligt, men samtidigt lite utmanande emellanåt.

När året börjar lida mot sitt slut, är det bra att reflektera över det år som varit. Det är några stora händelser som skiljer 2025 från övriga år. I våras fick vi en helt ny toppmodern informativ hemsida med många nya smarta funktioner såsom Hundgalleri, Resultat-tabeller mm. Jag hoppas att ni uppskattar hemsidan! Om ni har några synpunkter och förbättringsförslag, får ni höra av er till Webmaster. Ett stort tack till Anders Brohäll (Obvious) och Webmasters för allt jobb som ni lagt ned på hemsidan! Vi har t o m fått beröm av andra, som inte äger någon Breton, för att vi har en så bra hemsida! Det värmer extra mycket!

Bretonklubbens 50-års Jubileum var nog ändå Årets höjdpunkt. Det var fantastiskt roligt och härligt att i början av aug i Östanskär få träffa så många trevliga Breton-hussar och -mattar och att få se så många fina Bretoner samtidigt. Vi var ca 80 Bretoner samlade, det är stort även utanför Sverige. Trots att det var så många hundar, så var det inget problem och inget bråk. Det fungerar minsann inte med alla andra raser. Sangita & Lokala gruppen och Eva Olausson & Utställningsgruppen arrangerade allting så fantastiskt bra med Apporttävling, Dressyrkurs, Jubileums-Utställning med 47 hundar mm. För att inte tala om den trevliga middagen med fantastisk god mat och underhållande Breton-sånger. Ett stort tack till alla er som slet och hjälpte till med allt jobb med denna Jubileumshelg!

Jubileumsfirandet 2025 avslutades med Jubileums-SM-helg i Storlien i sept. Även denna helg blev mycket lyckad. Lasse Rådman & Lokala gruppen hade hittat en ny bra hotellanläggning med mycket trevliga lättillgängliga marker. Den nya marken lockade 18 hundar till SM. Nytt rekord? Ett stort tack till Lokala gruppen som la ned mycket tid på att arrangera detta Jubileums-SM!

Vad har vi då att se fram emot 2026? Utöver de vanliga aktiviteterna, pågår ett stort arbete med

att revidera Jaktprovsreglerna inom hela SKF (Specialklubben för Kontinentala Fågelhundar - där Bretonklubben är en av rasklubbarna). Ulf Rickardsson håller ihop diskussionen inom Bretonklubben. SKF's styrelses direktiv är att vi ska försöka hålla en kontinuitet med våra regler, vilket innebär att vi inte ska förändra för mycket. Tyngdpunkten ska vara på att förtydliga regler där de kan misstolkas. Men om det är något som vi tycker är direkt fel i reglerna, så ska vi självklart verka för att förändra det. Den fråga som diskuteras mest är nog apportkraven. Läs mer om det på sid 15. Diskussionen om jaktprovsreglerna kommer pågå under våren. Om du har synpunkter på jaktprovsreglerna skicka dem till jaktprov@breton.se

Avslutningsvis vill jag tacka ALLA Regionombud som ordnar väldigt bra aktiviteter ute lokalt i Sverige, Provledare & Domare som ser till att våra jaktprov fungerar och blir trevliga, Webmasters & BretonBlads-redaktör som ser till att alla Medlemmar får information, Kommittéer: Marknadsföring-, Avel-, Apport- och Utställning-; Styrelsen och övriga funktionärer som lägger ned mycket energi och ett stort jobb för att våra verksamheter inom Bretonklubben ska fungera. Det är när vi jobbar tillsammans, som det händer något! Utan er insats, skulle vår klubb inte fungera.

Till sist önskar jag er alla Medlemmar en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

// Anna

Utdrag ur "Kennel Gazette" (Brittiska Kennelklubbens tidning) april 2025

Artikel om Kathy Moores konstsamling (domare vid Östanskär-utställningen)

The Brittany in art and sculpture

Kathy Moores shares a selection of artwork collected over the years.

Since Kathy first owned a puppy that came from the second litter bred in the UK by Stan Smith, a fellow founder member of the Brittany Club of Great Britain, her personal collection of artwork has grown.

During the Covid 19 lockdowns, she curated a PowerPoint presentation of her artwork for club members, which attracted additional interest from other Brittany enthusiasts from around the world. Here, she presents a selection of these from that presentation.

A Kennel Club member since 2006, last month Kathy judged the Gundog group at Crufts 2025.

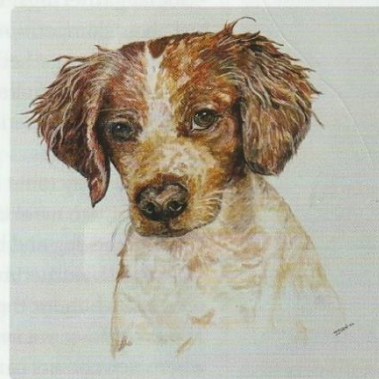
Below: This clay sculpture, a Richard Fath original, the famous 'animalier' born in France in 1900, is said to portray the ideal Brittany. Fath's exciting work prompted commissions from many prominent breeders in the first half of the 20th century. From this association followed many commissions in Europe and in America, where his talents were also appreciated. Commissions also followed from the Société Centrale Canine, breed clubs asked him to design medals and badges, and there were also requests from the French Ministry of Agriculture and other public bodies.

A remarkable chance visit 20 years ago to a museum in Vernon that had an exhibition of Fath's sculptures led to correspondence with his son, Richard-Camille Fath. Although in poor health at the time, his wish was to trace as many of his father's works as possible. To this end, a book by him was published in the late 1990s, the afterword of which contained an appeal for anyone who owned or knew of the whereabouts of any of his works. It was his wish to then publish a second book as a complete compendium of his father's works of art. It seems unlikely this dream was ever fulfilled but one thing that remains is an appreciation of the works of an underrated artist who lived and worked in turbulent times in France.

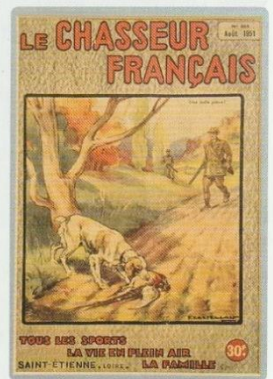
Courtesy of Kathy Moores/Richard Fath®

Above: Alios du Hameau de Sorny à Walgoreg (Imp Fra) (left), the first male tricolour to be imported into the UK, and his daughter, Fosscoot Devri à Walgoreg, by artist Tony Westby, was presented to Kathy as a Christmas present from a good friend. **Tony Westby®**

Above: Watercolour portrait of bitch Sh Ch Walgoreg Incroyable by artist Julie Jalland. She was an alpha bitch in many ways, and a great asset on a local shoot when it came to picking up after drives. This was a Christmas present from the staff at Fosse Data, and Julie was one of the employees at the time. **Julie Jalland®**

Above: This cover illustration by F Castellan for Le Chasseur Français entitled Une Belle Pièce dates back to 1951 and shows a Brittany retrieving a pheasant with a traditionally dressed hunter. **Courtesy of Kathy Moores**

THIS MONTH
ART COLLECTION

Above: This first work by Léon Danchin shows two Brittans, one 'backing up' the other, a typical trait caught by the artist. Danchin was born in 1887 to a prosperous family of Walloon origins who lived in Lille in northern France. His family had property in the city and a country retreat where his introduction to field sports was complete.

He served in the information and intelligence corps in the Great War, operating in and around the Calais and northern ports area, where his command of the English language aided liaison with British officers. An accomplished artist and sculptor, his experiences led to commemorative commissions in the period after the war.

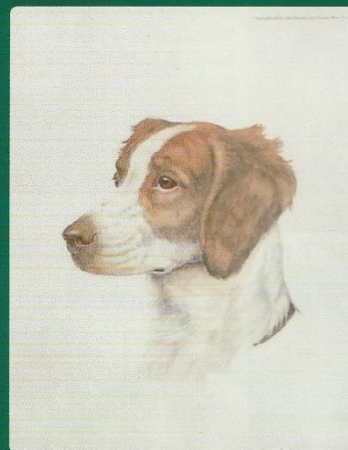
Left: Brittany owners will recognise these typical poses including a dog on point in reeds. This is a print from one of Danchin's many watercolours. In the 1920s and 30s, as relative prosperity returned to France, demand for his sporting artwork was high. He even painted the actress Josephine Baker riding side-saddle on her horse accompanied by a Fox Terrier. Commissions from the wealthy

equestrian world led him to move to Chantilly, near Paris. It was close enough to the countryside and north east of the capital to still enjoy his field sports and weekend invitations. It also enabled him to move among the monied circles of society who were his best customers.

Danchin sadly passed away at the early age of 51, but his ever-supportive wife, and eventually his son, perpetuated his memory by publishing limited editions of his best work, still signing the prints with his name in the exact style. Kathy acquired these artworks through various canine antique stands at Crufts and other shows in the UK.

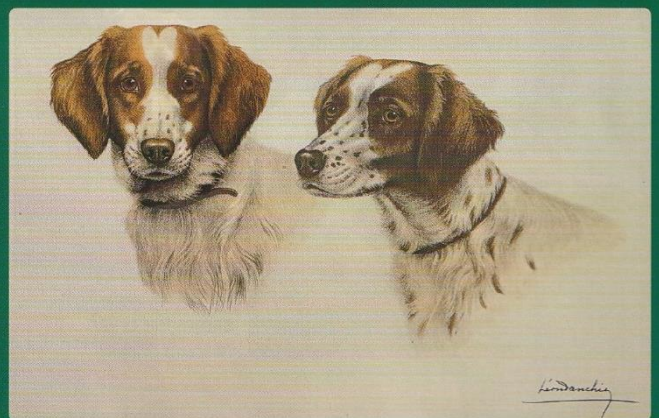

Above: Walgoreg Nicoline immortalised in oil crayon by Andrea Robbins (2012), a talented artist who lived in the same village as Bill and Kathy in Swinford, Leicestershire. Andrea asked if she could paint one of their dogs as a 'practice piece' and she captured the expression perfectly working from a photograph. **Andrea Robbins®**

Left: Head study by Léon Danchin showing the typical alert expression. The faint line of script (top right) shows his Paris publisher's address dated 1938, the year he passed away. It is said that any signature appearing on the right of the print was done by Léon's son and any on the left were signed by the artist himself.

Below: Two head studies by Léon Danchin emphasising ear-carriage and expression. The distinctive signature is part of the reproduction.

All courtesy of leondanchin.com/Léon Danchin Animalier by Denis Montaut, 2001 edition, published by Montaut

THIS MONTH
ART COLLECTION

PURSUING WORKING DOGS AND COUNTRY LIFE

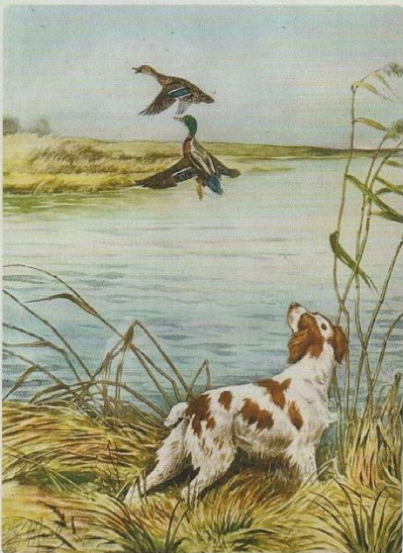
Riab was born Boris Riabouchinsky in Moscow, Russia on 1 November 1898. His family was fairly well off, and he was able to study at several art schools in Moscow.

After the 1917 revolution, he and his family fled Russia. He travelled throughout the world until settling in France in 1927, when he simplified his last name to Riab.

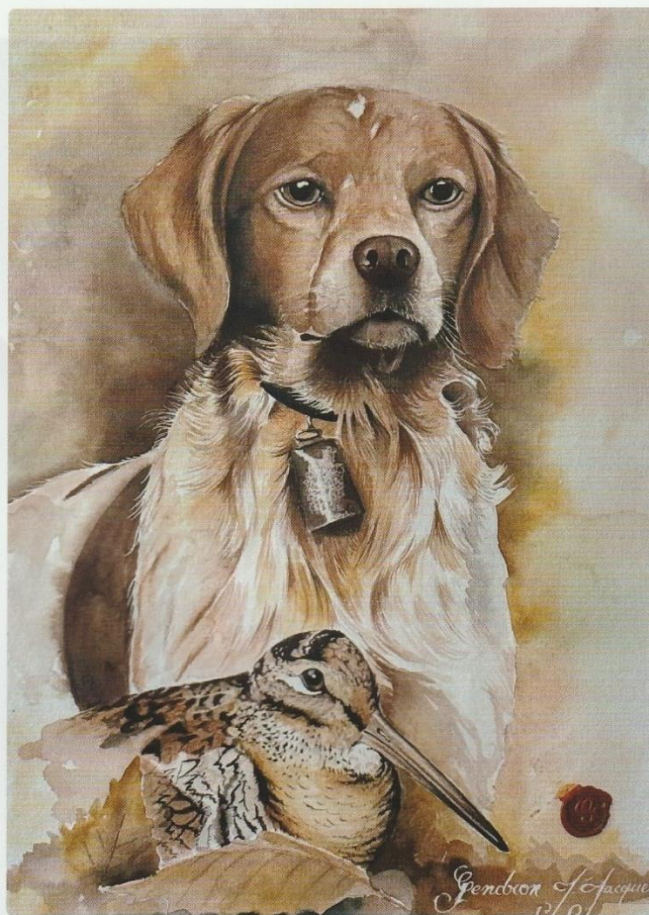
He painted hunting dog portraits and wild fowl, mostly in watercolour. He also printed limited edition engravings. Riab died in Saint-Vincent-du-Lorouër in 1975.

Left: Riab's striking poses and head studies often formed compositions such as this. Again, like Léon Danchin, his attention to detail in the bird's feathers is remarkable. Kathy purchased these at various game fairs and shows in the UK.

Left: This early Riab shows the breed flushing ducks.

Above: A feature of the Club de l'Épagneul Breton national show weekends, which often attracted entries in excess of 200, were the artists' stands. This one is dated 2002 by Jean-Jacques Gendron and portrays an unknown Brittany in the field complete with bell-collar and game in the foreground. Kathy bought this painting from the artist himself. **Jean-Jacques Gendron®**

Below: Brittany collectibles also extend to this limited-edition Wedgwood bone China plate entitled 'Brittany Spaniel'. It is hand-painted from original etchings by Marguerite Kirmse, a British-born artist who lived and worked in America and who was popular in the first half of the 20th century. There are several other sporting dogs in this collection and, as the name suggests, the commission was aimed at the North American market. Kirmse was an accomplished artist and illustrator, whose work extended to greetings cards, the books of Rudyard Kipling and children's books such as *Lassie Come Home*. The AKC Museum of the Dog has a great collection of her dry point etchings featuring many sporting breeds.

Wedgwood®

If you have a collection of breed artwork that you would like to share with our readers, please contact the editor at kennel.gazette@thekennelclub.org.uk

28 mars kl. 18:00

Du som inte kan närvara på plats kommer kunna delta digitalt.
Skicka ett meddelande till ordforande@breton.se för vidare info.

Motioner till årsmötet ska vara klubben tillhanda senast kl. 24:00
den 31/12 2024 och sändas till ordforande@breton.se

Varmt välkomna
Styrelsen

Preliminära datum för vårens Jaktprov

Bretonklubben har i vanlig ordning planerat jaktprov under vårvintern.

- Tossåsen 7-8 mars
- Klimpfjäll 27-29 mars
- Dundret 11-12 april
- Lofsdalen 11-12 april
- Abisko 26-26 april
- Långtora 18-19 april

Breton-SM Björkliden 25-27 september

Årets jakthundar

Årets jakthundar 2025 har nu utsetts av Bretonstyrelsen enligt statuterna för Årets Breton. Bretonklubben gratulerar hundarna och dess ägare/förare för fantastiska prestationer.

Årets utställningshund kommer att utses i januari, eftersom Hundmässan inte har genomförts vid styrelsemötet i december.

Om du är nyfiken på hur åretshundar utses, kan du läsa mer på breton.se/Statuter för Årets hund

Årets unghund

Eirams Candy Louisdatter
Ägare: Marie Nylander

Årets Hund och Årets allroundhund

Graipesvares Diva
Ägare: Patrich Orresol
Foto: Patrich Orresol

Östanskär - platsen för Bretonklubbens 50-års jubileum

Här en liten kavalkad av händelser från Östanskär. Mer info och fler bilder hittar ni naturligtvis på breton.se

Apporteringstävlingen

Under jubileumshelgen anordnades en apporteringstävling med apportruta.

Totalt 33 hundar startade i tävlingen.

Domare var Jan Svensson

Vinnare: Snöfjällets Chili & Björn Thunell

Övriga finalister:

2. Fiskonfjällets Tua & Maria Hörnlund
3. Agerlyckans Yoki & Pontus Ekman
4. Husombergets Asti Cinzano (Daisy) & Anna Olofsson
5. Graipesvares Dart & Håkan Bergsten

Vinnare: Snöfjällets Chili & Björn Thunell

Utställningen

Självklart ska ett jubileum ha en rasutställning. I år deltog 47 hundar som bedömdes av domare Kathy Moore.

BIR och BIM: Eirams Galna Gilda och Husombergets MacAllan med domare Kathy Moore

Almkullens Kenzo med handler Eva Olausson

Tove och Tiril, Greta och Cava, Sigrid och Arne

Vi var ca 110 Bretonentusiaster som deltog med våra hundar och minglade i största allmänhet. När man är så pass många och med så många hundar krävs en anläggning som kan hantera det. Östanskär hotell och konferens fixade det med bravur och serverade dessutom mycket välsmakande mat.

Östanskär hotell och konferens

Under lördagens middag delades apporttävlingens priser ut och vi firade klubbens 50 år. Dansk Bretonklubb förärade klubben en tavla av danska konstnärinnan Lotte Lamæk.

SKK har också uppmärksammat att klubben uppnått "mogen ålder" och skickat en plakett.

Under helgen hade vi även en del aktiviteter för barnen.

"Barn med hund" - Tre duktiga flickor ställde ut tre fina Bretoner och alla fick rosetter och vinnaren ett hundspel. Stort grattis till Tove och Koskenniskas Tiril, Greta och Cava och Sigrid och Arne

Tack alla barn för de fantastiskt fina barnteckningar som vi fick in under helgen i Östanskär (se sid 11).

Alla teckningar var så fina så det blev väldigt svårt att utse en vinnare. Juryn har till slut bestämt att vinnare blev Sigrid Lindgren!

Stort grattis till Sigrid, och alla andra barn som ritat så fint!

Foto: Johanna olofsson

Vi försökte samla alla på ett foto. Men det var omöjligt.... Ännu svårare var det att få alla säga omelett samtidigt. På detta foto är i alla fall väldigt många av helgens deltagare med.

Stort tack till alla sponsorer och funktionärer:

Det är många som bidragit till detta Bretonjubileum, inte minst lokala gruppen, utställningsgruppen och naturligtvis våra sponsorer.

Sponsorer:

Framtagning av jubileumsloga, skyltar dekaler mm

tagit fram klubbens nya kollektion av profilkläder

Sponsorer till Apporteringstävlingen

1:a pris i apporteringstävlingen - Glaspokal: Familjen Ryderheim

Alla finalister, apportbockar: Kennel Rensjölien

Uppfödare som sponsrade priser till Utställningen

Klass	Sponsring av Pris
Barn med Hund	Kennel Creme Cracker's (Hundspel)
Valpklass (4-6 mån)	Kennel Rensjölien (Apportbockar)
Valpklass (6-9 mån)	Kennel Rensjölien (Apportbockar)
Juniorklass (9-18 mån)	Kennel Rensjölien (Apportbockar)
Unghundsklass (15-24 mån)	Kennel Creme Cracker's (Koppel mm)
Jaktklass	Kennel Ripvidet (Signaltäcke)
Öppen klass	Kennel Gestvalen
Championklass	Kennel Point North
Veteranklass	Kennel Husomberget (Lokala korvar)
Bäste Jaktprovsmeriterade Hund	Kennel Eirams (Vinglas)
Bäst i Rasen - BIR	Kennel Myrtallen (Jaktdag skog)
Bäst i Motsatt kön - BIM	Kennel Fiskonfjället (Renskin)
Avelsklass	Kennel Agerlyckan (Murikka)
Uppfödarklass	Kennel Lill-Gemon (Kniv)

Sponsorer - Priser till Lotteriet

- ÅMV Production AB (gnm Patrich Orresol) Bil-Hundbur
- Kennel Almkullen: Träningsdag på fältfågel
- My Kind of Art: Stort vackert Lerfat med Breton och fåglar
- Kennel Rensjölien: Apportbockar
- M fl

Rensjölien

My kind of art

ÅMV

Kennel Almkullen

Barnteckningarna från Jubileumsutställningen i Östanskär

Tack alla duktiga barn

Vinnare i teckningstävlingen blev Sigrid Lindgren

Lykke berglund (teckning 1)

Lyckke Berglund (teckning 2)

Linus Berglund

Isa Jonsson

Apporteringstävling vid klubbens 50-årsjubileum

Text: Björn Thunell

Så äntligen var det dags för Svensk Bretonklubbs 50-årsjubileum. Min fru Anna och jag hade kört genom södra halvan av Sverige med våra hundar och nu äntligen fick vi träffa alla glada och trevliga Bretonmänniskor som kommit till Östanskär.

Dressyrkurs med Anna Fors Ward

Tiden gick fort och efter den goda lunchen på lördagen är det redan dags för den praktiska delen av det som i programmet heter dressyrkurs med Anna Fors Ward. Fast egentligen vill Anna inte alls att det kallas dressyrkurs. Hon beskriver det som att det handlar om att läsa och kommunicera med hundar och att det är nyckeln till en bra relation med sin hund. Eller som Anna ritar det på tavlan under förmiddagspasset, det finns en kaka i botten och glasyr på toppen. Kakan är relation och kommunikation och glasyren är träning och inläring. Det låter klokt och passar väl in i mina egna tankar om vad som behöver vara på plats för att kunna få roliga jakter med en samarbetsvillig hund. Chili och jag har turen att få vara med på dressyrkursen. Chili tycker det är kul och hon är kontaktbenägen och van gå utan koppel, så det går ganska bra. Det är lärorikt att göra övningarna och vi får bra tips från Anna.

Final i apporteringstävlingen

Efter dressyrkursen är det dags för finalen i apporteringstävlingen. Klockan är 16 och regnet öser ner över Östanskär. Chili och jag har blivit uttagna och vi startar näst sist. Jag försöker hålla mig långt bak i folksamlingen, så hon inte skulle se de andra hundarna jobba och då stressa upp sig för lång stund innan. För mycket stress är lika negativt för hundar som för människor. Hjärnan slutar funka då.

När ekipaget före oss startar kliver jag fram så att hon ska få se den andra hunden jobba och tagga till lite. Det funkar bra. Hon är på direkt och vill jobba när hon ser den andra hunden arbeta. Nu är det vår tur.

Vi går fram till domaren. Skytten kastar ut först en fågel som hon får se, samtidigt som ett skott avlossas och så samma sak för en fågel till. Kast och skott.

Domare i apporttävlingen: Jan Svensson

Ganska likt en jaktsituation. Chili markerar och sitter lugnt kvar. Vi går bakom en bal så Chili inte kan se och det kastas två fåglar till som det inte skjuts för. Vi går fram till startlinjen igen och domaren ger klartecken att jag ska stryka kopplet. Det är 4 apportter ute och 3 ska in på kortast möjliga tid. Två ligger i det höga gräset där jag inte skulle kunna se eller styra henne. Där vill jag inte att hon ska gå in mer än precis nödvändigt. Max en där alltså. Då får det bli den nära och den långt borta ute på det öppna där jag kan se henne jobba.

Taktiken är klar. Koppel av, skott utan kast avlossas. Chili sätter sig i skottet och jag skickar henne direkt rumpan går i backen. Hon får själv välja vilken hon vill ta först. Hon kastar sig in i det höga gräset och försvinner. Typiskt. Vilken tid det tar. Vad gör hon? Jag halvt joggar fram för att se om jag behöver stötta, men precis när jag tagit ett par steg kommer hon utrusande ur gräset med en fågel i munnen. Snabbt tillbaka till startlinjen. Vi kommer dit samtidigt, hon håller fast och lämnar av snabbt i min hand. Skönt att få bekräftat att håll-fast-träningen sitter även i en tillspetsad situation. En inne. Bra, nu gäller det att hålla henne ute på det öppna. Hon väljer den nära till höger först. Bra, jag slipper störa henne med en dirigering. Hon springer ut och närmar sig området. På med närsökssignalen, korta upprepade visslingar. Hon dyker ner med nosen när hon hör signalen och får nästan direkt kontakt med vittringen av fågel. Vinden ligger bra och hon hittar fågel nummer två. Snabbt tillbaka och fort in för avlämning. En fågel kvar. Nu gäller det. Lång dirigering. Sätt hunden bredvid, peka ut riktningen tydligt med hela armen och ge kommandot med eftertryck, UT! Chili tar sats och springer rakt ut, men viker lite för mycket vänster när hon gått en bit ut. Inte bra. Hon måste mer höger. Jag blåser stoppsignal med munnen eftersom jag tyvärr glömt visselpipan hemma. Men hon är antingen lite övertänd, eller distraherad av publiken som nu är ganska nära henne. Stoppet blir i stället en tveksam liten volt tillbaka. Men hon tar kontakt med mig mitt under tillbakavolten och ser min dirigering med hela armen. Bra, där gick hon i rätt riktning och efter en liten förflyttning får hon vittring av fågel och hittar den snabbt. Tur att vinden ligger så bra. Plocka upp och tillbaka snabbt. Här blir det kvittens på att den positiva inkallningsträningen lönar sig när Chili skyndar sig in för att lämna av. Puh, känslan var att det ändå gick relativt bra och det är ett nöjt ekipage som lämnar plats för nästa. Det är ju ändå ny mark och allt kan hända när det gäller, fastän hunden är en rutinerad 7-åring som apporterat en hel del.

Prisutdelningen under kvällens jubileums-middag blev riktigt spännande. Jag hade dålig koll på vilka tider de andra hade fått, så det är väldigt kul när jag förstår att Chili och jag kommit in på bästa tiden. Vilken grej!

Tankar om att träna apportering

Min första hund var en Jaktlabrador och med henne skolades jag in i Jaktretrieverklubbens värld, så att träna apportering känns väldigt naturligt för mig. Nu är det vissa rastypiska skillnader på de Labradorer och Bretoner jag haft, så lite anpassningar får jag allt göra med Bretonerna. Men grunderna är precis de samma. Innan jag börjar apporteringsträningen vill jag att grunderna, som inkallning, funkar. För mig är också relationen mellan hund och förare viktig. Vill inte hunden ta kontakt med mig och samarbeta blir träningen onödigt svår. När jag börjar träna apportering börjar jag alltid med det sista momentet först, att hålla fast och lämna av apporten. Sitter inte en fin och villig avlämning så blir gärna det sista momentet lite negativt annars och det är ju synd att det blir bråk vid avlämningen om hunden gjort ett bra jobb med att hitta och komma in med apporten.

De flesta Bretoner jag sett är inte så pigga på att göra massor av apporteringsövningar på rad, som en Labrador mer än gärna gör, utan jag gör hellre korta pass med en eller ett par bra moment som kan berömmas och sedan någonting helt annat. Mer avancerade moment som linjetag, dirigering och vattenapport tränar jag in först lite senare, när avlämningen och grunderna funkar. Enkla moment inledningsvis och så stegvis varierade övningar och öka svårighetsgraderna.

Avslutande ord

Apporteringsträning tycker jag är ett jättebra sätt att träna samarbetet i det lilla jaktlaget, förarehund. Hunden ska lyda och ledarskapet måste vara etablerat och tycker bägge att det är kul blir det en positiv aktivitet som stärker laget inför höstens jakter. Man kan dessutom träna apportering med enkla medel i vardagen, exempelvis när vi går ut med återvinningen, bär hundarna gärna kartonger eller annat. Det finns heller inga begränsningar för när det går att göra, utan det är en aktivitet som lämpar sig hela året. Kort sagt, det finns bara fördelar med att träna apportering med sin stående fågelhund.

Lycka till med träningen och jag utbyter gärna tankar om apportering när vi ses.

// Björn

Två nya regionombud förstärker regionerna

Region Västerbotten Östra

Har fått en förstärkning med AnnaCarin Wikman.

AnnaCarin har varit aktiv inom Bretonklubben under många år, tidigare såsom jaktprovsansvarig och hon har även arrangerat skogsprovet i Björkliden under många år.

Region Norrbotten Västra

Har fått en förstärkning med Nils Martinsson.

Nils har tidigare haft settrar, men har nu sina första två Bretoner.

Bretonklubben välkomnar båda som Regionombud, och ser fram emot mer verksamhet inom Regionerna, tack vare deras förstärkning.

Är du intresserad av att hjälpa till med Regionverksamhet? Det behövs alltid fler som hjälper till! Man behöver inte vara expert på hunddressyr för att kunna hjälpa till. Någon ska organisera och bjuda in till träffar, någon kan fixa fika mm. Om du vill hjälpa till, kontakta ditt Regionombud eller Regionansvarige Peter Nilsson.

Har du bra idéer om aktivitet som ni kan göra inom din Region? Då kan du också kontakta ditt Regionombud. Alla Regioner har rätt till 6000 kr i bidrag/år för att genomföra Regionsaktiviteter.

Apportkommittén – Medlemmarna i nuvarande apportkommitté väljer att avsluta sitt uppdrag

Vår målsättning/målbild har varit

- Att höja nivån på bretonernas apportförmåga.
- Etiskt att bretonerna ska utöka sin förmåga att söka och finna påskjuten fågel.
- Att bretonerna ska närma sig de krav som ställs på övriga stående fågelhundar i Sverige.

Kort historik:

- Nov 2021; Styrelsen inrättar en apportkommitté, vilken får i uppdrag att bidra till att utveckla bretonens apportförmåga.
- Juni 2022; Kommittén får i uppdrag att utreda vad det skulle innebära att öka kraven på apport i jaktprovsreglerna.
- Jan 2023; Utredningen presenteras för styrelsen, samt längre fram på våren även för alla medlemmar via Bretonbladet.
- ----- - okt 2025. Inget händer!
- Okt 2025; Inför revideringen av jaktprovsreglerna föreslår ånyo kommittén att krav på godkänd apportruta ska gälla för start i ökl, alternativt i ekl. Styrelsen svarar direkt att det inte är aktuellt. Hänvisar dels till den ökande belastningen det skulle innebära för klubbens domare, dels den ökade administrationen.
- Nov 2025; Kommittén föreslår styrelsen att undersöka om ett avtal med FA (de engelska raserna) vore möjligt. FA har tio lokalavdelningar.

Alla pointrar och settrar som avser ställa upp för första gången i ökl, måste dessförinnan bli godkända på en apportruta. Då antalet registrerade engelska hundar är ca åtta gånger fler än bretoner, måste detta förfarande vara en bra möjlighet. Ingen belastning på klubbens domare, och ingen administration!

- Nov 2025; Ingen reaktion från styrelsen.
- Nov 2025; Kommitténs två medlemmar beslutar att avsluta sitt uppdrag.

Vi har fått mycket beröm från styrelsens ordförande under vårt arbete. Men fortfarande fyra år efter uppstarten kan vi konstatera att vi inte lyckats övertyga styrelsen om att öka kraven på apportförmågan i jaktprovsreglerna, och därmed inte kommit närmre målet. Jaktprovsreglerna för breton förblir för lågt ställda och bidrar fortfarande inte till en god apportförmåga!

Vi väljer härmed att avsluta vårt uppdrag och tacka för oss.

Vi hoppas nu att några andra kan ta vid och driva apportfrågorna vidare. Det behövs!

Hälsningar,
Mats Ryderheim och Rickard Hübinette

Styrelsens svar:

Tyvärr har Mats Ryderheim och Rickard Hübinette valt att avsluta sina uppdrag i Apportkommittén. Kommittén startades för fyra år sen, på förra Jubileet när Mats och jag pratade om apportering. När jag insåg att apportering var en hjärtefråga för Mats, frågade jag om han ville starta upp en Apportkommitté. Eftersom Rickards hund Mascot vann apporteringstävlingen på det jubileet, frågade vi även Rickard om han ville vara med. Jag blev glad, när Mats och Rickard tackade ja till detta uppdrag.

Mats och Rickard har under dessa 4 år utfört ett mycket bra jobb. De har gjort omfattande utredningar hur apporteringskraven är i andra fågelhundsklubbar och i våra grannländer. De har tagit fram förslag på hur vi ska jobba inom Bretonklubben med apportruta. De har skrivit artiklar i BretonBladet och på hemsidan. Nu har de även lämnat in förslag till revideringen av jaktprovsreglerna (se Mats & Rickards skrivning i spalten intill). Apporteringskraven på jaktprov är i särklass den fråga som diskuteras och ifrågasätts mest inom jaktprovsreglerna.

Det finns många mycket starka röster, som kräver att sänka apporteringskraven på unghundar. De förstår inte varför kraven höjdes vid förra revideringen. De menar att vi skrämmar bort folk från att starta jaktprov, med de ökade kraven.

Andra tycker, liksom Apportkommittén, att vi måste höja apporteringskraven på våra jaktprov för att öka apporteringsförmågan hos Bretoner av etiska skäl, och för att få motsvarande krav på Bretoner som de Engelska fågelhundarna och Vorstrarna har.

Eftersom det är mycket starka viljor som drar åt var sitt håll gällande apportering, är det förslag som styrelsen just nu förordar, att vi ska behålla oförändrade krav gällande apportering. Diskussionen kommer pågå fortsatt under våren -26.

Styrelsen är övertygad om, att vi kan höja apporteringsförmågan hos Bretoner genom andra vägar än att ändra jaktprovsreglerna, såsom fler regionala apporteringskurser, skriva ännu mer tips om hur man tränar apport på hemsidan och i BretonBladet mm.

Vi riktar ett mycket stort tack till Mats och Rickard för deras stora engagemang och stora jobb som de har lagt ned på att höja apporteringsförmågan hos Bretoner under dessa 4 år. (Spalten intill finns Mats & Rickards skrivning om varför de lämnar sitt uppdrag.)

// Styrelsen gm Anna Norén

Jaktprov på Långtora utifrån en skytts betraktelser

Text: Isabelle Bergkvist

Dags för Bretonklubbens årliga höstprov på Långtora. SMHI förutspår sol, bara en sådan sak, i november. Bäddat för en bra dag alltså. Undertecknad är provledare och jag har utsett mig själv till skytt i ena partiet. Mest för att det är kul och lärorikt att gå längst fram i partiet tillsammans med domaren. Sen är det också få förunnat att få uppleva en dags jakt med några av Sveriges bästa stående fågelhundar av kontinental ras på fältunderlag. Lite som att vara på representationsjakt med tolv hundförare som gör allt för att presentera bra skottchanser bara för mig.

Nåja, man vill ju inte göra bort sig heller, inte sabba för någon och inte riskera ett obetänksamt skott. Bäst att säkra. Skott i luften, så får det bli (om det inte kommer ett klockrent läge).

Vi inleder med en marsch genom markerna för att skapa så bra förutsättningar som möjlighet med tanke på vind och att hundarna ska ges möjlighet att göra av med lite övertändning på öppen terräng.

Unghundarna får gå ut först och de gör det bra, tempot är högt. Någon hund är mer sugen på att busa men kan snabbt förmås hitta fokus igen. Bra start men inget skott ännu. Nu är det öppenklasshundarnas tur. Snygga slag över fälten och marken täcks väl, något tomstånd gör att pulsen ökar en stund men fortfarande enbart visslingar och något rop som ekar över fälten. Fågeltomt skulle man

kunna tro men en liten breton visar på annat. Hit-tar fågel och får feeling upp på ett berg med tät vegetation. Vi ser inget men vi kan misstänka att där fanns fåglarna, det positiva är att nu är de nere på fältet i stället. En lycklig liten breton kan till slut fångas in.

Under avbrottet har skytten fått instruktioner, fåglarna springer så du måste vara snabb. Perfekt, är det något jag är, så är det snabb, jag kommer skjuta så fort jag ser minsta fjäder.

Nu kommer det flera fina fågelsituationer med (nästan bara) lydiga hundar. Skotten hotar enbart molnen på himlen men apportviltet faller ändå och bärgas på förtjänstfullt sätt. Skytten får feedback igen, du är för snabb. Jaha.

Halvtid på provet. Kul dag så långt med gott om fågel (för mycket för någon hund), professionella hundförare, hög klass på hundarna och en tydlig och pedagogisk domare som håller de flesta på ett gott humör.

Foto: Lotta Holmberg

Dags för lunch med nylagad välförtjänt mat. Någon frågar vad köttbullarna innehåller och kocken svarar att han har ett specialavtal med trafikverket, gott var det i alla fall.

Andra halvlek, stora fina fält med stubb och andra partiet har haft flera raphönskullar vilket bådär gott. Fortsatt fina prestationer och bra omdömen från domaren som även han befäster sin höga nivå. Som jag hoppades är det mycket lärorikt att studera olika sätt att föra sin hund. Vissa kan få hunden att göra allt rätt med mycket små medel och andra låter väldigt mycket med möjligen ett lite sämre resultat.

Lördagens parti

Både domare och parti skapar god stämning genom att bjuda på tips och konstruktiv kritik vilket tas emot väl där det behövs som bäst och den positiva utvecklingen är tydlig. Möjligen att någon kritik inte tas emot utan mothugg men lugnet lägger sig snart över gruppen.

Jag ser den! Är det min tur snart?
Foto: Lotta Holmberg

En efter en avslutas ekipagen de flesta med fina och välförtjänta priser. Det mest spännande är nu om munhuggandet mellan domare och föraren till den öppenklasshund som legat högst under dagen ska avslutas i dur eller moll. Men efter ett tredje perfekt fågelarbete och under dagen bevis på högsta klass i alla moment så slutar dagen med glada miner i alla läger.

Kvällens jägarmiddag förlöper under muntra och familjära former. Domaren i det andra partiet visar på sina författarskills i målande och fina omdömen, känns nästan som att ha deltagit i det partiet också.

Några av lördagens pristagare

Totalt delas 12 jaktprovspriser ut denna dag plus pris för flest upptrampade fåglar och snyggaste eftergång. Tack alla för en härlig dag på fältet! Och nej, det blev inga fåglar skjutna denna soliga dag i november.

// Isabelle

Fotnot från Bretonklubben: Stort tack till domare Elisabeth Gilek och Michael Sjölander och provledare Isabelle Bergkvist för att ni arrangerade detta prov på ett så trevligt sätt!

BRETONKLUBBENS SM-FJÄLL 2025

Text: Birgitta Rådman

Årets Breton-SM gick av stapeln i Storlienfjällen. Jaktproven hade sin bas på Storliens högfjällshotell.

Många Bretoner med förare och flera handlers och "2:a-förare" var på plats i dagarna 3.

SM-helgen hade vädergudarna med sig. Regn och blåst kantade proven men just under själva proven höll himlen tätt, till och med någon liten solglimt då och då.

Fågeltillgången var lite växlande men inget parti har varit utan.

På fredag var det 2 kvalitetspartier med 18 startande bretoner som dömdes av Anders Håkansson och Stefan Hörnlund. Två priser delades ut.

På fredag kväll fanns buffé att avnjuta och naturligtvis en massa mingel.

På lördagen var det SM fjäll med 18 duktiga hundar och deras förare. Är det manne rekord i SM sammanhang?

Utöver SM så var det även ett kvalitetsparti som Anders Håkansson dömde med 6 startande varav 1 pris delades ut.

Lördag kväll var det som seden bjuder jaktprovs-middag med utdelning av diplom och priser. Och självklart hade SM-domarna Peter Hoyer och Kim Aaknes sitt ess i rockärmen - Vem vann årets fjäll SM?

Domare Kim, Allan och Batman, Joachim med Tuva, domare Peter och Robert med Smilla

Jo, Joachim Almgren med hunden Vakkuniva-Tarzans Tuva var de som skötte sig bäst under dagen, 1:a pris med CACIT.

Han fick därmed även Eirams pris, etsade vinglas (som det var många som gärna sett att de fått med sig hem).

De övriga blev:

2:a Bandittens Fraekke Batman med förare Allan Hansen och

3:a Rickardssons Smilla med Robert Isaksson i andra ändan av "linan".

Bretonklubben gratulerar SM-vinnare Joachim Almgren, de placerade hundarna och alla övriga hundar som gått till pris!

Domare Kim, Allan, domare Peter, Joachim och Robert.

Söndag var det åter dags för ett kvalitetsparti. Det blev prisregn, 6 av 11 hundar till pris!

Ulf och Ayla, Sara och Yrsa, Ulf och Vega, domare Anders, Allan och Batman, John och Nanna

Sam Bengtsson och unghunden Lava lyckades med prestationen att gå till pris alla tre dagarna. Det blev 2:a pris som mycket väl kunnat bli 1:a pris om apporten suttit.

Sam fick utöver diplomerna även en apportbock, en liten hint om vart träningen bör ligga.

Sam och Lava

Som bihang hade jag möjlighet att bege mig upp till Vindarnas tempel där jag och min lilla Tilde kunde spana ut över provmarkerna. Magiskt.

När de som skulle starta på söndagens prov dragit iväg började lugnet lägra sig. De som inte skulle delta i dagens jaktprov sa hej då och lämnade Storlien strax efter.

Efter avslutat prov hade även jaktprovsdeltagarna brått hem eller till andra aktiviteter så jag och provledaren Lasse Rådman kände oss lite ensamma när provet var slut och ingen ville ta emot sitt diplom för goda insatser under dagen, för goda insatser var det.

Diplomen från söndagen har i stället fått skickas med snigelpost, dvs. Postnord (och några med kurir). Och de foton som togs var på fjället. Det funkar ju det också men inget så där samlat som är trevligt att ha med i BretonBladet.

När Lasse och jag insåg att alla deltagare dragit och vi var sist kvar tog vi en "städrunda" pustade ut och lämnade Storlien vi också.

// Birgitta

Fotnot från Bretonklubben: Stort tack till provledare Lasse, Birgitta, domare Anders, Peter och Kim och övriga i provgruppen som arrangerade SM och resten av detta prov så bra!

Svensk Bretonklubbs jaktprov i Klimpfjäll 20-21 september 2025

Text och foto: Paul Lundblad

Höstens sedvanliga jaktprovshelg i Klimpfjäll har nu lagts till handlingarna, och som vanligt blev det en av höstens allra trevligaste stunder. Denna gång blev det bara ett parti per dag, och jag hade förmånen att döma lördagens parti medan Ulf Rickardsson dömde på söndag. På lördag startade 11 hundar, på söndag nio, från totalt åtta olika uppfödningar. Jag brukar påminna partiet vid varje morgonbön att förutom att ha kul och lära sig något är jaktprovets ändamål till gagn för avel. Det handlar om att utvärdera aveln som har producerat hundarna vi har framför oss och för att meritera hundarna som visar upp egenskaper som vi domare tycker bör präglade framtidens avel. Med så många uppfödare representerade från hela Norden på ett relativt litet prov blir detta en särskilt rolig uppgift.

Lördagen bjöd på regn och stark vind, med någon kort solig stund för att tillfälligt få upp allas förhoppningar. Hundarna däremot lät inte vädret dämpa sina ambitioner, och de flesta visade upp imponerande arbetsmoral under en lång dag på fjället. Mer fågel kan man alltid önska, men denna dag fick nästan alla hundarna i varje fall någon chans att visa upp sin fågelhantering. Samtidigt hör det till att hundens förmåga att förvalta sina chanser är nästan minst lika viktigt som dagens fågeltillgång. Av dagens 11 startande hundar blev det två av dem som presenterade jaktbara situationer på ett prisvärt sätt. Lill-Gemons Benelli var den yngsta av dessa, ägd och förd av Linn Ekbäck.

Lill-Gemons Benelli med förare Linn Ekbäck

Som domare kan jag tala om att denna unga tik visade upp en härlig jaktstil under dagens dryga väderförhållanden. Hon samarbetade galant med sin förare och när det blev skarpt läge visade hon att hon hade nosen och dressyren med sig. Hon fixade ett fågelarbete utan resning på en ripa som satt kvar efter en kull hade lättat släppet före, vilket resulterade i ett 2:a pris i Unghundsklass. Dagens andra pristagare var Isaks Vega, ägd och förd av Ulf Rickardsson. Vega är en elitklass hund som denna dag visade att hon jagar för sin husse och vet vad hon är ute för att göra. Efter en stigning genom fjällbjörkskogen fattade Vega stånd strax framför förarna och domaren, där det mycket riktigt visade sig ligga en ripa som tryckte hårt. I fågelarbetet liksom hela dagen jobbade Vega på ett mycket bra sätt och tilldelades till sist ett 2:a pris i Elitklass.

Fikapaus under kort väderuppehåll

När det gäller söndagen får jag sadla om och berätta historien från perspektivet av en darrande deltagare som hoppades på lite tur och ingen otur för sin egen hund.

Domare Ulf Rickardsson med pristagare Ruffedalen's TP Lucia och Paul Lundblad

Det blev nämligen dags för mig att se hur min lilla norska tik Ruffedalen's TP Lucia hade tänkt prestera på fjället. Vädret på söndag blev skiftande

dimma, stundtals lite regn samt knapert med vind. När det blir sådana förhållanden brukar fåglarna inte vara särskilt lätthanterliga, och hundarna har inte mycket vittring att jobba med. Med andra ord har man extra mycket att skylla på om det skiter sig. :) Jag hade dessutom bara jagat en dag på fjället under hela hösten för att jag ville finslipa Lucias skogssök, så jag tyckte att jag hade ännu mer att skylla på om det visade sig att hon inte var med på noterna i öppnare landskap.

Första släppet visade däremot att Lucia kom ihåg hur man jagar på ett fjäll. I nästa släpp klev vi ner i fjällbjörkskogen där allt kan hända och särskilt höga krav läggs på hundens förmåga att hålla kontakt. Tacksamt nog visade det sig att vår tid på skogsjakt hade lönat sig, och Lucia drog ihop sitt sök på ett sätt som både jag och domaren blev mycket nöjd med. När hon försvann över ett krön och inte kom tillbaka anade jag att något var på gång. Spänningen blev stor när jag hittade henne i stånd mot en myrkant ca 50 m nedanför mig. Domaren och skytten anlände efter en stund, Lucia fick resningsorder på håll och visade sedan vad hon kunde. Till slut blev hon dagens enda pristagare med ett 1:a pris i Öppenklass.

För egen del blev det alltså en särskilt minnesvärd helg, men visst är det alltid minnesvärt när gamla och nya vänner möts för en händelserik helg i skog och mark. Som avslutning vill jag tacka Maria Hörnlund som styrde upp det administrativa som provledare och Stefan Hörnlund som var med som skytt båda dagar. Utan folk som ställer upp för att ta hand om det praktiska blir det inga minnesvärda jaktprovshelger.

Nästa gång det blir prov i Klimpfjäll kommer jag förhoppningsvis vara upptagen med att ta hand om små valpar, så vi ses igen nästa höst!

På väg ner från fjället efter en lång dag

Fotnot från Breton klubben: Ett stort tack även till domarna Paul och Ulf för att ni dömde dessa dagar på ett så trevligt sätt!

Hur olika är inte våra bretonhundar

Text och foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Vi skriver den 14 oktober 2025. Min jaktkompis bretonhunden Speedo och jag befinner oss i vår jaktkoja uppe på berget Rovavaara, ungefär 4-5 mil söder om Gällivare. En lyckad dag ute i skogen är genomförd. Mörkret börjar falla och vi myser i en varm koja. Middagen bestående av stekt palt, rimmat sidfläsk och lingonsylt ligger kvar med sin doft i kojan. Speedo som har jobbat hårt under dagen och hjälpt husse att få fälla två orrtuppar och en tjäderhöna under dagen, han ligger på golvet tryckt mot mina fötter och sover lugnt.

Jag sitter och tänker igenom den jakt dag vi just genomfört. Lövfallet är avklarat och fåglarna börjar att lugna ner sig så att de är jaktbara. Tänker på samarbetet och kontakten oss emellan. Blir varm i hjärtat vid tankarna. Ett minne som säkert kommer att stanna kvar i mitt minne ett bra tag är sättet vi fick fälla en grann tjäderhöna på.

När vi gick upp på morgonen låg dimman ganska tung i luften. Den kändes kall och fuktig. Det var som om fukten kröp in under kläderna. Mina tankar var klart negativa, skulle det verkligen gå att hitta någon fågel i detta skitväder? Ganska typiskt väder för årets oktober månad förresten, ihängande blötväder kan man lugnt säga.

Hur som helst, Speedo fick kommando att gå ut på sök direkt från kojan. Vädret berörde inte honom det minsta. Glatt och med fin fart slog han ut 100-150 meter. Plötsligt drog han ner mot myrkanten på södra sidan av Rovavaara. Jag såg på GPSen att han var mer än 200 meter ifrån mig, han hade dessutom gått in i stånd.

Jag tog mig igenom den täta blandskogen fram mot hunden. När jag upptäcker Speedo står han i kanten av myren. Ganska mycket ris konstaterar jag, det gäller att hitta en lucka för att komma till skott. När hunden får kommando att resa fågel ser jag att han tar tag i en löpa och börjar följa den. Misstanken om att det kan handla om tjäder får fäste i min skalle.

Det bär i väg över stock och sten, uppför berget igen. Oj, vilken lång löpa tänker jag, säkert över 200 meter. Speedo gör korta avanser längs löpan och väntar in mig hela tiden. Vid kanten av ett litet hygge ser jag att min jaktkompis nyper fast i ett stramt stånd. Full av förväntan och med bulande hjärta smyger jag försiktigt upp till honom. När Speedo får kommando att resa fågel flyger det upp tre tjäderhonor, alla tre inom hagelhåll. Skot-

tet faller och hönan längst till höger faller till marken. Speedo tittar uppmanande på mig där han står. Apport eller, husse? Lyser i ögonen på honom.

Plötsligt upptäcker jag att den fällda tjäderhönan inte är död. Tankarna far genom mitt huvud, ytterligare ett skott och fylla hönan med hagel eller att skicka Speedo på apport? Speedo som brukar vara allt för hård i munnen när det gäller levande apport fick ändå uppdraget. I full fart rusade han fram till den fällda hönan. Jag väntade på att få höra ryggen på tjädern knäckas med ett knastrande ljud, men nej min jaktkompis bär hem en hel fågel. Gissa om han fick beröm och fick se en glad husse.

Mitt i mina tankar där jag sitter i kojan dyker mina tidigare bretonhundar upp i mitt huvud. Minnenas nostalgiska färd minst sagt.

Tarras, den äldste av dem. En oerhört duktig jakt-hund, en av de absolut bästa hundar jag har haft förmånen att få jaga med. Han kom från Rukan på Hardangervidda i Norge. Han var inte särskilt vacker, långa ben och smal kropp dessutom 57 centimeter hög, långt över rasstandard. Men han var snabb och väldigt uthållig och en oerhörd fågelfinnare. Peter vår yngste son, som i dag är jakt-provsdomare inom setterklubben brukar säga: "Hur kunde du pappa låta brorsan och jag låna Tarras i början av vår jaktliga karriär, han var och är fortfarande den bästa stående fågelhund jag har sett. Vi lyckades efter idogt arbete till och med få honom till knallapportör på äldre dar". Jag brukar svara. "Tror Du att jag hade haft två jakt-kompisar i mina två söner om jag inte gett Er den friheten" Peter brukar bara nicka och konstatera att Tarras var våran lärare.

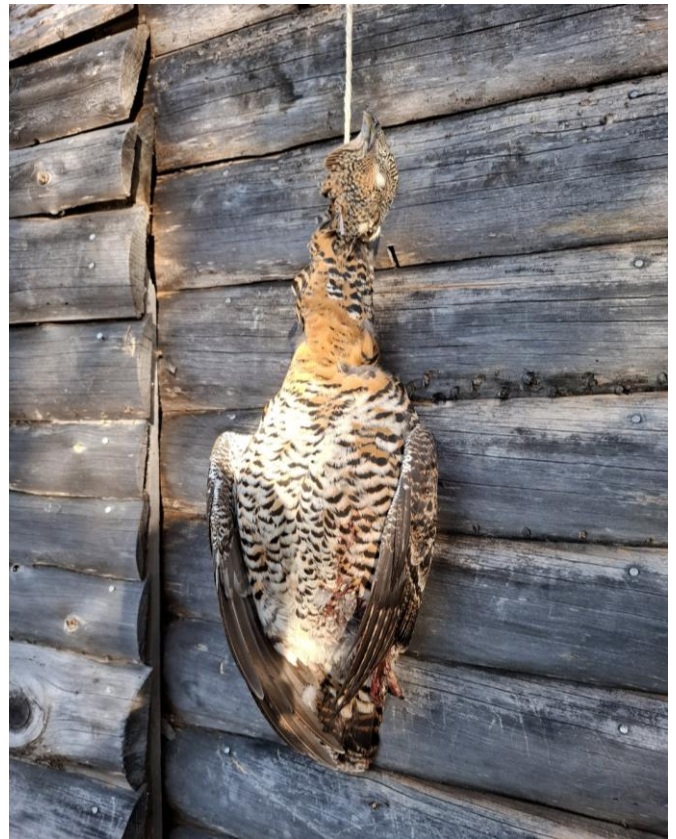

Sedan kom Strömforsens Nimbus in i vår familj. En oerhört mysig hund. Han var spontanapportör, dessutom rapporterade han spontant. Det senare upplevde jag som en oerhörd fördel vid jakt i skog. Det minne som är mest bestående är minnet av myshunden. Älskad av alla, han satt gärna i knät på någon i familjen eller lade sig mitt ibland barnbarnen när de lekte på golvet i huset.

Eirams Otrolige Origo blev vår tredje Bretonhund. Den lojala kämpan. Oavsett väder och svåra förhållanden, han gav alltid allt, han fanns alltid där för att hjälpa sin husse. Ett bestående minne är när han apporterade en 5,2 kg stor tjädertupp över stock och sten, dessutom tog han tuppen över ett stort krondike. Släpande och bärande, tuppen

skulle bara fram till husse. Trots att han själv bara vägde 14 kilo. En egenhet som Origo hade var att när han kom med en rapport om fågel och jag skickade någon kompis som jag jagade tillsammans med vid tillfället med honom lurade han bort min kompis och kom och hämtade mig. Origo tävlar absolut med Tarras om att vara den bästa stående fågelhunden jag någonsin haft förmånen att äga. Detta också oavsett ras.

Så har vi då Oltokkens Speedo. Den absolut mest positiva och gladaste hund jag upplevt under hela mitt liv. Alltid glad, dessutom oerhört lojal. Jag brukar skämta om att han är min ADHD hund. Det händer alltid något omkring honom, fort men fel kan man säga. Det rasar ofta saker runt honom när han visar sin glädje. När det gäller jakten är det som att han har full kontroll och kan koncentrera sig helt. Mycket duktig tycker jag själv. Hård i munnen vid apport men det är ju husses sak att fixa till under fostran.

Som Ni förstår har alla mina hundar genom åren varit väldigt olika. Det finns många fler minnen i mitt huvud men jag tar bara med bretonhundar i den här lilla berättelsen.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
83692 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: ordforande@breton.se

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2026

Huvudmedlem (digital tidning): 500 :-

Huvudmedlem (papperstidning): 600 :-

Familjemedlem (digital tidning): 100 :-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov. Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stoppdatum för att sända bidrag till 2026 års BretonBlad:

Nr 1: 15 mars, Nr 2: 3 juni,
Nr 3: 17 september, Nr 4: 3 december

Stort Tack till våra sponsorer

Hej alla.

Snart slut på även detta år, och ytterligare ett BretonBlad till handlingarna.

Jag hoppas ni haft ett bra år och att ni har många visioner framåt.

Jul är en bra tid att fundera på upplägg för 2026. Vilken träning ska man satsa på, finns det lämpliga jaktprov att lägga in i kalendern? Kanske det är utställning som står högst på önskelistan, eller en lång höstjakt.

Oavsett vad så låt det inte bara bli en tanke utan gör slag i saken.

För egen del blir det första i pipen, att ta med hundarna på skidturer, nu när snön äntligen kommit.

Här borde jag förstås haft en inspirerande bild på oss men den får ni visualisera själva för jag har ingen sådan som platsar.

Jag vill önska er alla en fin jul och ett innehållsrikt gott nytt år.

// Redaktören

Ps.
Patrich O
skickade
en bild vid
korrektur-
läsning.
Tack för
det. :-)
Ds.